

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 60/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní sp. zn. B3-3T/104/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v označenom trestnom konaní s tým, že mu bude prikázané konať bez zbytočných prieťahov a sťažovateľke bude priznané finančné zadosťučinenie 13 000 eur.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľke bolo 12. marca 2018 vznesené obvinenie zo spáchania pokračujúceho zločinu neodvedenia dane a poisťného organizovanou skupinou a so spôsobením značnej škody. Skutok mal byť páchaný v období júl – september 2012. Prokurátor podal 18. septembra 2020 obžalobu na v tom čase príslušnom Okresnom súde Bratislava III. Bolo nariadených viacero termínov hlavného pojednávania. Niektoré z nich sa neuskutočnili. Termín hlavného pojednávania 25. januára 2024 mestský súd odročil s tým, že na obžalovaného [REDAKOVANÉ] bude vydaný príkaz na zatknutie.

III.

Argumentácia sťažovateľky

3. Podľa sťažovateľky je dĺžka trestného konania ako celku neúnosná, keďže v štádiu prípravného konania trvalo viac ako dva a pol roka a v štádiu súdneho konania tri roky a štyri mesiace. Pritom ťaživosť právnej neistoty je posilnená aj skutočnosťou, že orgánom činným v trestnom konaní trvalo od údajného spáchania skutku 6 rokov, kým vznesli obvinenie.

4. Podľa § 209 ods. 2 Trestného poriadku malo byť vyšetrowanie skončené do šiestich mesiacov od vznesenia obvinenia. V sťažovateľkinom prípade tak došlo k viac ako sedemnásobnému prekročeniu tejto lehoty. Pred súdom nedošlo k uskutočneniu ani jediného pojednávania, na ktorom by sa predniesla obžaloba a stanoviská k nej, prípadne by bolo vykonané ďalšie dokazovanie. Vzhľadom na to, že ide o skupinovú trestnú vec, možno predpokladať, že konanie v dohľadnej dobe neskončí.

5. Trestné konanie má vplyv na každodenný život sťažovateľky. Žije v strese, čo platí o to viac, keď je stíhaná neprávom.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky ústavný súd predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Pokiaľ ide o podmienku prípustnosti ústavnej sťažnosti, ktorá je podmienená využitím zákonom zakotvených a sťažovateľke disponibilných prostriedkov nápravy porušených práv, ústavný súd sa stotožňuje s poukazom sťažovateľky na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorej sťažnosť na postup súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

8. Trestné konanie je však z hľadiska dostupných prostriedkov nápravy porušenia práv v dôsledku prietáhov špecifické.

9. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prietahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prietahom vo vyhotovovaní rozhodnutia, ktorákoľvek zo strán môže podať sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Podľa § 55 ods. 5 Trestného poriadku o sťažnosti pre nečinnosť musí rozhodnúť senát nadriadeného súdu do piatich pracovných dní od prevzatia veci, ak zo strany súdu nedošlo k prietahom, sťažnosť pre nečinnosť sa zamietne, no ak je sťažnosť opodstatnená, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

10. Tento prvok dáva ktorejkoľvek strane trestného konania právo na to, aby nadriadený súd určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Preto ide o účinný prostriedok nápravy, prostredníctvom ktorého sa sťažovateľ môže účinne domáhať ochrany svojich práv (II. ÚS 31/09, II. ÚS 531/2017, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, III. ÚS 263/2021). Takmer zhodná právna úprava je obsiahnutá v § 91 rakúskeho zákona o organizácii súdov – *Gerichtsorganisationsgesetz* s titulom návrh na stanovenie lehoty a ESLP v rozsudku z 30. januára 2001 vo veci Holzinger proti Rakúsku dospel k záveru, že návrh na stanovenie lehoty na vykonanie úkonu podľa tohto zákona je vnútroštátnym prostriedkom nápravy, ktorého nevyčerpanie zakladá neprijateľnosť sťažnosti podľa čl. 35 ods. 1 dohovoru.

11. Sťažovateľka porušenie svojich označených práv vyvodzuje z toho, že v jej trestnej veci najskôr okresný súd a neskôr mestský súd nedokázali efektívne nariadiť pojednávanie, na ktorom by bolo možné rozhodnúť o proti nej podanej obžalobe. O nápravu tohto stavu mohla usilovať návrhom podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku. V ústavnej sťažnosti však netvrdí a ani nepreukazuje, že by taký návrh podala. Nevyčerpala teda právny prostriedok, ktorý jej na ochranu práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru priznáva zákon. Preto je jej ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná.

12. Ani poukaz sťažovateľky na dĺžku konania ako celku nie je spôsobilý narušiť záver o neprípustnosti jej ústavnej sťažnosti. Pre štádium prípravného konania, v ktorom bola sťažovateľka podľa jej slov rovnako vystavená právnej neistote znásobujúcej právnu neistotu následne pociťovanú v štádiu súdneho konania, totiž Trestný poriadok v § 210 poskytuje obvinenému prostriedok nápravy subjektívnych práv porušených pried'ahmi poznačeným postupom policajta. Ak sťažovateľka akcentuje dĺžku vyšetrovania vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu, pre ktorý jej bolo vznesené obvinenie, potom ústavný súd upozorňuje, že podľa § 210 Trestného poriadku obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené pried'ahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť. Prokurátorovi posudzujúcemu takú žiadosť obvineného pritom Trestný poriadok v § 230 ods. 2 poskytuje dostatok nástrojov účinne primäť policajta (vyšetrovateľa) k efektívnemu a bezpried'ahovému postupu v procese prípravného konania. Ani využitie tohto prostriedku nápravy v štádiu prípravného konania však sťažovateľka netvrdí a nepreukazuje. Preto ústavný súd nemôže prijať iný záver než ten, že žiadosť podľa § 210 Trestného poriadku sťažovateľka nepodala, a tým prostriedok účinne zameraný na ochranu jej označených práv v štádiu prípravného konania nevyužila.

13. Ústavný súd uzatvára, že v trestnom konaní, v ktorom je obvinená a aktuálne už aj obžalovaná, sťažovateľka nevyužila prostriedky nápravy, ktoré jej zákon na ochranu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov i práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote účinne poskytoval a poskytuje. Ústavná sťažnosť je preto neprípustná podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde. Odmietnutie ústavnej sťažnosti nie je prekážkou, aby sa sťažovateľka na ústavný súd obrátila opätovne v prípade, ak sa po využití odkázaných prostriedkov nápravy v okolnostiach danej trestnej veci preukáže, že sú neúčinné, alebo ak trvanie trestného konania presiahne dĺžku v miere odôvodňujúcej záver, že už ani uvedené prostriedky nápravy nie sú spôsobilé odstrániť zásah do sťažovateľkiných subjektívnych práv.

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch formulovaných sťažovateľkou v sťažnostnom petite (príkaz konať, finančné zadosťučinenie).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. februára 2024

Robert Šorl
predseda senátu